

groeipijn

ik groei
ik vang op

duizenden druppels water in een regenton
zachte miezer, hevige buien en de dauw
die van het blad zo langzaam naar beneden komt

ik vang het op in de kom van mijn armen
ik laat het rusten in een vaas op mijn schoot
ik schep het op met het kopje van mijn hand

om alle gaten in mijn lichaam met planten
op te vullen en het kale landschap uit te dunnen

tot ik op een dag wakker word, en besef dat
het geraamte onder de planten ook is gaan groeien

dan vraag ik me af

of mijn oude kamer altijd al zo knus was?
of mijn kleren niet meer bij mij horen?
of de stad die eens zo groot mocht lijken
alleen maar kleiner is geworden

in de ogen van een plattelandsmeisje

dan wens ik soms

dat de wereld even stopt met draaien
geen stroming van wolken
geen regendruppels die voorbij jagen

ik wil dan even de groeipijnen niet voelen
terwijl ik zo graag onder de zon wil bloeien

ik denk aan het kleine meisje
dat bij opa en oma met moeite over de rand
van de regenton probeert te kijken

het wachten tot ik lang genoeg ben
om het opgevangen water aan te raken